

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de novembre del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia citació a judici de data 4 de febrer de 2014, en l'Audiència del subsegüent dia 9 de maig de 2014, la representació processal de la Sra. A.D.F. formulava demanda en reclamació de quantitat contra el Sr. X, de conformitat amb les circumstàncies de fet que exposava i els documents adjuntats i, després d'invocar els fonaments de dret que considerava pertinents, sol·licitava que fos dictada Sentència amb els següents pronunciaments:

“...condemnant a aquesta a satisfer a la meva mandant:

- els danys i perjudicis físics que el diagnòstic erroni hagi pogut causar-li. Aquests danys i perjudicis seran valorats en el moment processal oportú a través d'una pericial mèdica;

- les despeses mèdiques que va tenir a la Clínica de traumatologia de l'esport que ascendeixen en l'import total de TRES-CENTS QUARANTA-TRES EUROS AMB TRENTA-DOS CÈNTIMS (343,32-€);
- les despeses de viatge de retorn anticipat a Irlanda que comprenen el desplaçament amb autobús des d'Andorra fins a Barcelona per un import de VUITANTA-VUIT EUROS (88-€);
- les despeses de viatge de retorn anticipat amb avió de Barcelona fins a Dublín per dues persones d'un import de VUIT -CENTS CINQUANTA-VUIT EUROS (858-€);
- el preu corresponent als dos darrers dies d'estada a l'hotel Sant Gothard que no va poder aprofitar i que ascendeix a DOS-CENTS SETANTA-TRES EUROS AMB SETANTA-UN CÈNTIMS (273,71-€);
- les despeses generades per les noves revisions mèdiques a l'Hospital Our Lady of Lourdes del dia 9 de març d'un import de CENT EUROS (100-€)
- les despeses generades per l'emissió d'un poder notarial apostillat a fi i efecte de poder fer-se representar davant d'aquesta Hble. Batllia: QUARANTA EUROS (40-€)
- les despeses de traducció de l'esmentat poder notarial per un import de CENT TRENTA EUROS AMB SEIXANTA-TRES CÈNTIMS (130,63-€) així com totes les despeses de traducció que puguin resultar de la traducció dels documents que s'aportin en el període processal oportú.
- Les despeses de desplaçament a Andorra per dur a terme la pericial medico-forense, i que s'acreditaran en el moment processal oportú.
- Els danys morals causats, i que, de forma cautelar la Sra. A.D.F. valora en l'import de DOS MIL EUROS (2.000-€)
- Els interessos legals a partir de la contesta a la Demanda.
- Les costes processals causades inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, així com la pericial medico-forense que s'hagi de dur a terme en el moment processal oportú.”

II.- En l'Audiència de data 7 de novembre de 2014, la representació processal del Dr. X va contestar a la demanda, oposant-s'hi de conformitat amb les circumstàncies de fet que exposava i els documents adjuntats i, després d'invocar els fonaments de dret que considerava pertinents, sol·licitava que fos dictada Sentència amb els següents pronunciaments:

“...atesos els fets i arguments exposats, declarar improcedents les reclamacions de l'adversa, desestimant aquesta demanda. Condemnant a la part demandant al pagament de les costes processals ocasionades al meu mandant, inclosos els honoraris d'Advocat, Procuradora i Perits.”

III.- En les Audiències dels subsegüents dies 19 de desembre de 2014 i 23 de gener de 2015, les parts agent i defenent van replicar i duplicar, respectivament, insistint en les seves respectives posicions.

IV.- La Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 23 de maig del 2017 va decidir:

“Desestimar íntegrament la demanda formulada per la Sra. A.D.F. contra el Sr. X, havent d'absoldre consegüentment a aquesta darrer de les pretensions que contra ell s'hi contenen, tot imposant a la part agent el pagament de les costes processals causades, segons allò previst al darrer Fonament de dret de la present decisió.”

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. A.D.F. i, d'acord amb els arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació i que es condemni a la defenent a abonar a la seva mandant les sumes que reclamava en la seva demanda, més els interessos legals a partir de la contesta a la demanda, més 500 euros de la pericial medico-forense portada a terme a les actuacions, mes les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- No és objecte de debat en les presents actuacions que en data 7 de març del 2013 la Sra. A.D.F. va patir un accident quan es trobava esquiant a l'estació d'esquí d'Arinsal. Tampoc es discuteix que, com a conseqüència del mateix, va ser transportada a la Clínica de Traumatologia de l'Esport, que està situada al peu de les citades pistes d'esquí, ni tampoc que el Dr. X la va examinar, diagnosticant-li un esquinç de grau I al genoll esquerre sense vessament articular (foli 35). Es dedueix igualment de les actuacions que, vist que la lesió li produïa un dolor cada cop més fort, la Sra. A.D.F. va decidir escurçar les seves vacances i tornar al seu domicili a Irlanda i, una vegada allí, va acudir a un centre mèdic a on li van diagnosticar una fractura sense desplaçament de la tibia amb vessament articular i inflamació de teixits tous (foli 86).

En aquestes circumstàncies la representació processal de la Sra. A.D.F. va formular la demanda que dona origen al present procediment contra el Sr. X sol·licitant que es condemnés al defenent a abonar a la seva mandant l'import dels danys i perjudicis soferts que serien valorats en el moment processal oportú, més les despeses que havia hagut de suportar com a conseqüència de l'error de diagnòstic del defenent, més interessos i costos.

Pel contrari, la representació processal del Sr. X va contestar a la demanda manifestant que el seu diagnòstic no havia estat del tot precís, perquè en la radiografia que li va efectuar a l'agent no s'observava cap lesió òssia, ni cap vessament articular, com posava de relleu en la comunicació que li havia adreçat el dia 6 d'abril del 2013 excusant-se per la seva actuació (foli 91), però que un error de diagnòstic no havia de comportar necessàriament l'existència d'una mala praxis mèdica, ni tampoc la concurrència d'un perjudici suplementari pel pacient, tenint en compte, a més a més, que el tractament que li va prescriure, consistent en immobilització tova, antiinflamatoris, analgèsics, bastons i repòs, és el mateix que li hauria prescrit en el supòsit

que hagués diagnosticat correctament la seva lesió, raó per la qual sol·licitava la desestimació de la demanda formulada per l'adversa i que se li imposessin a ella les costes del procediment.

II.- Atès que la Sentència d'instància va desestimar la demanda formulada per la representació processal de la Sra. A.D.F. considerant que no s'havia acreditat que el diagnòstic donat pel Dr. X constituís un error de notòria gravetat, o unes conclusions absolutament aberrants, la representació processal de la Sra. A.D.F. formula recurs d'apel·lació contra la citada decisió.

La recurrent argumenta, en primer lloc, que si ella va decidir no fer-se visitar de nou pel Dr. X o bé per algun altre especialista del Principat, o metge d'urgències a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell atès el dolor que sentia i va preferir tornar al seu domicili a Irlanda al cap de dos dies del sinistre va ser perquè el defenent li havia indicat que aquesta era la conducta que havia de seguir i, en aquest sentit, aporta al foli 35 de les actuacions l'informe mèdic de la Clínica de Traumatologia de l'Esport del Principat que indica "Consultar su traumatólogo en su ciudad de origen", però aquest argument no es pot estimar.

En efecte, el defenent va examinar a l'agent, va fer-li una radiografia, no va detectar cap fractura òssia, va comprovar que no existia cap vessament articular, que estava estable, que presentava dolor electiu a la palpació en la intersecció condilea del LLI i que la mobilitat era normal, raó per la qual li va immobilitzar el genoll amb TNM i una bena tova, que li va recomanar que mantingués durant 8 dies, li va receptar un antiinflamatori (Ibuprofè 600 comprimits 1x8 hores) i, si tenia molt dolor, un analgèsic (Paracetamol 1g 1x8 hores) i li va recomanar consultar el seu traumatòleg a la seva ciutat d'origen (foli 35).

Ateses les anteriors consideracions, és evident que el metge que va atendre a l'agent es va equivocar en el seu diagnòstic, com es va poder comprovar tant a l'hospital irlandès que va assistir a la Sra. A.D.F., com en

una valoració posterior feta pel mateix Dr. X una vegada va ampliar la radiografia (foli 42) i com es dedueix igualment de l'informe medicoforense signat pel Dr. C.L. que consta al foli 169 i ss de les actuacions. No obstant, si va retornar al seu país dos dies més tard de l'accident, malgrat que durant els mateixos el dolor va augmentar, com manifesta, no ho va fer atenent a que el defenent li havia indicat la procedència d'aquesta decisió, ja que la mateixa recurrent afirma que una de les infermeres que la va atendre li va dir fins i tot que el dissabte podria fer un descens per les pistes abans de tornar a casa (foli 96), de tal manera que mai se li va indicar que havia de retornar immediatament a Irlanda per ser visitada allí. D'altra banda, cal tenir en compte en el mateix sentit que, en la carta que la Sra. A.D.F. va enviar a la Clínica de Traumatologia de l'Esport (foli 97), ella mateixa reconeix que l'informe que se li va lliurar a Andorra estava en espanyol, que va haver de buscar un traductor a Irlanda per entendre'l i que gràcies a la traducció va copsar que al dit informe constava que havia de consultar un metge al seu país d'origen, però que "això no se'm va dir en aquella data", de tal manera que, si no se li va dir i no va entendre el que indicava l'informe, no pot defensar que va marxar a Irlanda per indicació del metge andorrà, sinó que ho va fer per voluntat pròpia.

D'altra banda, vist que el dolor que patia augmentava amb el pas de les hores en comptes de disminuir, era de sentit comú retornar a visitar-se amb el metge que l'havia atès, o desplaçar-se a l'hospital andorrà per tal que, amb els mitjans tecnològics amb els què compta un gran hospital, esbrinessin perquè empitjorava en comptes de millorar, com el defenent manifesta que li va dir que havia de fer, encara que no ho prova i cal entendre que la recurrent no podia interpretar, actuant amb un mínim de diligència, que la indicació del metge la induïa a retornar immediatament al seu país afectada per un dolor agut quan al Principat hi ha centres amb mitjans més amplis que aquell dels quals pot disposar un consultori a peu de pistes, sinó que calia entendre que aquesta visita seria preceptiva si les molèsties perduraven en el temps i aquesta indicació no exclouïa la possibilitat de que fos necessària una nova visita a un hospital d'Andorra.

III.- Argumenta igualment la recurrent que el Dr. X havia d'esbrinar si la lesió consistia exclusivament en un esquinç, atès que la pacient afirmava patir un dolor molt intens, i que el metge reconeixia en la carta de disculpa que va enviar a la Sra. A.D.F. (foli 42) que la lesió que posteriorment es va demostrar que patia la recurrent produïa un dolor enorme. No obstant, la percepció del dolor és quelcom subjectiu que varia molt d'una persona a l'altre i, en tot cas, un esquinç fa mal per si sol, de tal manera que aquesta sola dada no porta invariablement a un determinat diagnòstic.

Defensa la recurrent que ella no podia saber que el centre en el què la van atendre no comptava amb els mitjans tecnològics dels què disposa un gran hospital a l'hora de precisar un diagnòstic, però resulta evident que un centre a peu de pistes no disposa dels mateixos serveis que un gran hospital.

Cal tenir en compte igualment que el desplaçament amb avió comportava un perill de trombosi, però el tractament amb heparina per prevenir aquesta possibilitat sols és necessari si s'enguixa l'extremitat afectada, cosa que malauradament no es va fer, com destaca l'informe del Dr. C.L. (foli 172).

D'altra banda, és cert que no se va donar medicació analgèsica, ni aigua en un primer moment, però és prudent no donar aigua, o qualsevol altre líquid al pacient fins que no s'obté un diagnòstic de la seva dolència, perquè es pot provocar un vòmit, com destaca el Dr. X (foli 99), però sí que se li va donar una recepta per adquirir un antiinflamatori i un analgèsic (foli 96), tal com s'havia ordenat a l'informe emès per aquest doctor (foli 35) i, si va trobar tancada la farmàcia propera a l'hotel, calia cercar una de les què sempre hi ha de torn.

IV.- Defensa igualment la recurrent que el fet que no s'immobilitzés de manera absoluta el genoll, ni es fes una descàrrega de l'extremitat podia comportar un desplaçament de l'espina tibial, com destaca l'informe del Dr.

C.L. (foli 172) i encara que aquest desplaçament no es va produir, com es dedueix de l'informe de l'hospital irlandès (folis 101 i 103) i malgrat tampoc s'hauria produït si la Sra. A.D.F. hagués anat a un hospital a Andorra vist que el dolor que patia havia augmentat, a on presumiblement se li hauria detectat la fractura que patia i se li hauria donat el tractament adequat, el cert és que l'error del defenent va propiciar aquest risc i, per tant, l'angoixa de l'agent en conèixer que l'havia sofert i, per tant, cal estimar la demanda de la Sra. A.D.F. de que se la indemnitzi pels danys morals que va patir, valorant-los prudencialment en la suma de 1.000 euros.

V.- Manifesta igualment la recurrent que no se li va ordenar repòs i que no se li van donar croses, raó per la qual el dolor va augmentar, com sembla que ella va manifestar al hospital irlandès (foli 100), però de les seves mateixes declaracions (foli 95) es dedueix que sí que li van dir que reposés i que si que li van proporcionar croses, encara que les havia de pagar, i que les va acceptar.

No obstant, el que sí és cert és que si se li hagués enguixat la cama, com posteriorment es va fer a Irlanda en detectar la fractura i com reconeix el Dr. X que hauria fet si l'hagués detectat (foli 99), no hagués patit el dolor que va patir fins que, dos dies més tard, va rebre al seu país el tractament adequat.

Per aquestes raons, entenem que, si hagués pres la medicació que se li va prescriure i que, si al veure que el dolor augmentava, hagués anat a l'Hospital per tal que revisessin el diagnòstic i li donessin el tractament adequat, el dolor hauria disminuït, però que el fet de no rebre el tractament correcte en la seva visita al centre d'Arinsal, subjectant exclusivament el genoll amb una bena tova, li va produir un dolor i una angoixa com a mínim durant un o dos dies que comporta que s'hagi de condemnar al defenent a abonar a l'agent la suma d'altres 1.000 euros més.

VI.- Pel contrari, no entenem que la recurrent hagi patit cap perjudici estètic com a conseqüència del diagnòstic erroni de l'agent, ja que en tot cas la intervenció quirúrgica hagués hagut de fer igualment si el diagnòstic fet pel Dr. X hagués estat correcte, perquè la lesió no va empitjorar com a conseqüència del mateix i, per tant, no entenem procedent concedir cap indemnització en aquest concepte

Pel que fa a les despeses de la clínica andorrana per import de 343,32 euros, entenem que aquesta suma la va rebre l'esmentat centre i no pas el defenent, raó per la qual no se'l pot condemnar a retornar-la i que, en tot cas la medicació que se li va oferir podia haver disminuït el seu patiment, mentre que sí entenem procedent indemnitzar a l'agent per les despeses que li va comportar la visita a la clínica irlandesa, amb un import de 100 euros, que no haurien tingut lloc si se li hagués diagnosticat correctament la seva lesió al Principat.

En relació al cost del poder notarial que li ha estat precís a la defenent per tal d'entaular aquest procediment i a la despesa de la traducció necessària per presentar els documents redactats en anglès, entenem que aquestes despeses formen part en tot cas de les costes del procediment que haurà de suportar qui s'hagi de fer càrrec de les mateixes.

VII.- En estimar-se el recurs i atesos els dubtes de fet que podien afectar a l'agent, no es fa expressa imposició de les costes de la instància, ni tampoc pel que fa referència a les d'aquesta alçada, de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. A.D.F. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 23 de maig del 2017, que REVOQUEM PARCIALMENT en quan condemnem al Sr. X a abonar a l'agent la suma de 2.100 euros, amb els interessos corresponents a partir de la data d'aquesta resolució i fins que siguin totalment abonats, sense fer especial pronunciament ni pel que fa a les costes de la instància, ni en relació a les d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-